

וַיֵּאמֶר מֶשֶׁה

פְּרֻשָׁת "תְּצוּהוּ". שֶׁבֶת זְכוּר. י"א אֲדָר ה'תש"פ. עֵלוֹן מִסְפָּר 73.

מאמר על פְּרֻשָׁת הַשְּׁבוּעַ מְבוּתָב הָעֵלוֹן:

"וְעִשִּׂית אֶת מַעֲלֵי הָאִפּוּד... וְעִשִּׂית עַל שׁוּלְיֵי רִמְנֵי תַכְלַת וְאֲרַגְמָן וְתוֹלַעַת שְׁנֵי עַל שׁוּלְיֵי סָבִיב פַּעֲמָן זָהָב וְרִמּוֹן פַּעֲמָן זָהָב וְרִמּוֹן עַל שׁוּלְיֵי הַמַּעֲלֵל סָבִיב". ידוע שכל בגד מבגדיו של הכהן הגדול בא לכפר על חטא כלשהו. מעיל התכלת – לדוגמא – מכפר על עוון של לשון הרע. הרב יוסף חיים זצוק"ל, הבן איש חי, אומר שהפעמונים של המעיל מרמזים, שכמו שהם מצלצלים בקול רעש גדול – כך גם המספר לשון הרע, הוא מקשקש בקול רעש גדול. ועוד – מסביר הבן איש חי – הפעמונים צריכים להיות מזהב. הוזהב בנוי מהאותיות: ז', ה', ב'. ז' – 7, ה' – 5, ב' – 2, הם יורדים: 7, 5, 2. זה בא לרמוז, שהמדבר לשון הרע, בהתחלה שוה הרבה, אחרי זה הוא יורד לשבע, אחרי זה, כבר נמאס לכולם לשמוע את הלשון הרע שלו, אחרי זה הוא פוחת ונהיה חמש, אחרי זה כולם שונאים אותו, והוא שוה רק שתיים... ועוד: המילה "וזהב" מורכבת משלוש אותיות, לרמז ששלושה נהרגים בעקבות לשון הרע: המדבר, השומע ומי שדברו עליו. ועל כך – המעשה הבא, שאותו ספר הבן איש חי: איש אחד וכה בשלוש בנות, כולן "מרגליות": אחת גנבת, אחת עצלנית, והשלישית – כל הזמן מספרת לשון הרע. מובן שאף לא אחד רצה לחתן את הבנים שלו עם אחת המרגליות הללו. יום אחד הגיע לאיש הזה, אבא של המרגליות, איש אחד, והציע לו: "שמעתי שיש לך שלוש בנות. אני רוצה לחתן אותן עם שלושת הבנים שלי. בוא נעשה עסקה משותפת, הלא שנינו רוצים להתפטר מהסחורה...". "לא נראה לי שהבנות שלי מתאימות לבנים שלך", אמר אב המרגליות, אבל ההוא היה בטוח בעצמו, ורצה בכל אופן לחתן אותם. אב המרגליות הסכים, ורצה לראות אם ההוא יוכל להסתדר עם המרגליות שלו. ההוא ידע שיש לו עסק עם שלושה מרגליות שכאלה, הוא ידע על מידותיהן ה"טובות". בהתחלה הבן של ההוא התחתן עם המרגלית הגנבת. הוא נתן לה את המפתחות של האוצרות שלו, ואמר לה, שמעכשיו היא לא צריכה לגנוב, שהרי הכל שייך לה. אחר כך הוא חתן את הבן שלו השני עם המרגלית השנייה – העצלנית. הוא הביא לה הרבה עבדים ושפחות, ואמר לה שמעכשיו היא לא עושה כלום – הם עושים בשבילה הכל. אחר כך התחתן הבן השלישי עם המרגלית שכל הזמן מדברת לשון הרע, וכדי שהבן שלו לא יסבול מהלשון שלה – פטפטנית מכאן ועד להודעה חדשה – הוא ידאג לכל צרכיה, וכל יום יתעניין בשלומה, וכך היא לא תוכל להתלונן. עם הגנבת והעצלנית הוא עוד הצליח להסתדר, בגלל המפתחות והעבדים שנתן להן, אבל עם המרגלית האחרת, לא ממש הסתדר... מי שכל הזמן מדבר לשון הרע, הוא יספר גם על מי שנותן לו את הכל, וככה גם היה אצלה. יום אחד, הגיע אבא שלה לבית שלה, והיא התלוננה: "חתנת אותי עם שני אנשים, כל יום הוא מגיע עם אבא שלו! זה כל כך מעצבן אותי, אני רוצה להרוג אותו!!!". האבא נחרד, והוא התחבא איפה שהוא בבית שלה עם סכין גדולה, ורצה לראות מה יקרה. לא עבר הרבה זמן, והנה מגיע אבא של בעלה, לשאול מה שלומה. במקום להגיד לו מה חסר לה, היא צעקה עליו ואמרה לו בקול ציני ומגעיל: "אל תגע בי, שמעתי???!!! לא רוצה אותך כאן!!! עוף מכאן, שמעתי?! לא רוצה לראות אותך מכאן ועוד להודעה חדשה, הבנת אותי???!!! לך מכאן, לך לך לך לך לך לך לך לך לך לך לך לך לך לך לך האורח, שהוא לא ממש רצוי, התפלא: על מה היא מדברת? מה קרה?

אבא שלה לא ממש חכה הרבה. מיד יצא מהמחבוא, ודקר בסכין את המחותר שלו, והוא נהרג. הבנים של הנרצח הגיעו למקום, וכשראו את מה שקרה – הרגו את הרוצח את אביהם. כשבא בעלה של המרגלית הזאת וראה את כל מה שקרה, ידע שאשתו היא הרצועה הראשונה בשרשרת הרציחות, ולכן הוא קם והרג אותה. הנה לנו – אומר הבן איש חי – שלשון הרע הורג שלושה אנשים ובסיפור שלנו הם: המדבר – המרגלית. השומע – אבא של המרגלית. מי שדברו עליו – חמיה של המרגלית. לומדים מהסיפור על חומרת עוון לשון הרע, עד כמה זה חמור, ועד כמה חמור העונש עליו. אגב, על זה מדבר הסיפור.

מסקנה: לשון הרע – דבר נורא, והעונש עליו – נורא גם הוא!!!

שבת שלום ומבורך!

משה נתנאל למני הי"ו.

סיפור לשבת קודש:

הניתוחים בשלחן ובגוף.

בשבוע הבא יחול יום פטירתו של הרב פנחס מנחם אלתר מגור זצוק"ל, האדמו"ר מגור. לפניכם סיפור שהיה אצל האדמו"ר, וסופר על ידי בעל המעשה לרב יצחק זילברשטיין שליט"א: בחור אחד הגיע לביתו של האדמו"ר. הוא לא היה חסיד שלו, אלא בחור רגיל. הוא ספר לרבי בעיה שיש אצלו במשפחה: יום אחד, עשו לאבא שלו ניתוח. אחרי הניתוח, גלו הרופאים שיש בעיה במקום אחר בגוף, וצריך לעשות ניתוח גם שם. לא רק זה, אלא אחרי זה גם אמא שלו הייתה צריכה לעבור ניתוח. אבל שם זה לא נגמר. אחרי זה הניתוח הגיע גם לאחיו הגדול, כמובן שאחרי זה הוא עבר גם לאחותו, וככה עוברים אצלם הרבה ניתוחים, למרות שהם בדרך כלל בריאים. הרבי שאל אותו: "איך מתנהל אצלכם שלחן שבת?", והבחור ספר, שהם מספרים על אנשים אחרים את מעשיהם הלא טובים, ממש כמו המרגלית השלישית מהסיפור שבמאמר. האדמו"ר שאל אם הם גם אומרים את השמות של אלה שמדברים עליהם, והבחור הודה. "אתם מנתחים אנשים אצלכם", אמר הרבי לבחור, "בגלל זה אתם עוברים כל כך הרבה ניתוחים. תפסיקו לנתח אנשים, יפסיקו לנתח אותם...". הבחור יצא מבית האדמו"ר עם זעזוע בנפש, והלך לספר לאביו מה אמר הרבי. האבא הזדעזע גם הוא, והם קבלו על עצמם להפסיק לנתח אנשים בשלחן שבת. ואכן, מאז פסקו הניתוחים במשפחה שלהם...

הילולא רצריקיא:

[1] הרב יהודה [בן הרב שמואל] החסיד זצוק"ל, י"ג אדר ד'תתקע"ו [בעל ספר חסידים. יש אומרים שנפטר בט' אדר עיין עלון 72]. [2] הרב משה [בן הרב דוד] פינשטיין זצוק"ל, י"ג אדר ב' ה'תשמ"ו [מגדולי הרבנים בארצות הברית. בעל ה"אגרות משה" ו"דברות משה"]. [3] הרב יוחנן [בן הרב משה] סופר מערלוי זצוק"ל, י"ג אדר א' ה'תשע"ו [האדמו"ר מערלוי. בעל ה"אמרי סופר"]. [4] הרב יצחק [בן הרב משה] אבולעפיה זצוק"ל, י"ד אדר ב' ה'תר"ל [בעל ה"פני יצחק" ו"לב נשבר"]. [5] הרב מאיר [בן הרב שמריהו יוסף] קרליץ זצוק"ל, ט"ו אדר ה'תשט"ו [אחיו של הרב אברהם ישעיהו קרליץ זצוק"ל החזון איש. אב"ד לעכוויץ]. [6] הרב חיים הכהן [בן הרב יעקב הכהן] קמיל זצוק"ל, ט"ו אדר ב' ה'תשס"ה [ראש ישיבת אופקים]. [7] הרב פינחס מנחם [בן הרב

אברהם מרדכי] אלתר מגור זצוק"ל, ט"ז אדר ה'תשנ"ג [בעל ה"פני
מנחם]. [8] הרב ישראל זאב [בן הרב משה צבי] מינצברג זצוק"ל, י"ז
אדר ב' ה'תשכ"ב [אב"ד קהל חסידיים בירושלים]. [9] הרב יחזקאל הלוי
[בן הרב יהודה הלוי] לונשטיין זצוק"ל, י"ח אדר ה'תשל"ד [משגיח
בישיבת פוניבו]. בעל ה"אור יחזקאל". מלוה ישיבת מיר בשגחאי ובכל
הדרך ביחד עם הרב חיים שמואלביץ זצוק"ל. [10] רבי שמעון [בן רבי
שמואל אביחצירא זצוק"ל] אביחצירא זצוק"ל, י"ח אדר א' ה'תשנ"ו [בנו
של בן דודו של רבי ישראל אביחצירא זצוק"ל סידנא בבא סאלי. נינו של
רבי יעקב אביחצירא זצוק"ל האביר יעקב].

הידעת?!

המפלגה של מגיד המישרים

כפי שידוע לכולכם, השבוע היו בחירות בארץ. לא אכנס לנושא, רק אכתוב משהו מענין בנושא הזה. את השורות הבאות אמר מגיד המישרים הרב שלמה לוינשטיין שליט"א. וככה הוא אמר מילה במילה:

ומ

עלון ויאמר משה
תנועתו של
משה נתנאל למני הי"ו

"שלום וברכה, ערב טוב לכולם. כידוע לכולם, שבועוד חודשיים יהיה שוב פעם יהיה בחירות פה בארץ, במדינה, וגם זה ידוע לכולם, שמי

שרוצה להשפיע, צריך להצביע. ולמי אנחנו צריכים להצביע? למפלגה ש... מייצגת את האינטרסים שחשובים לי. מה עושה, אבל, אדם שמכל המפלגות שום מפלגה לא מייצגת את האינטרסים שחשובים לו? התשובה היא, אדם כזה מקים מפלגה לבד! וזה מה שאני עשיתי, לכן החלטתי לספר לכם את זה, אני ראיתי ש... [כאן מישוהו אמר משהו, אני לא יודע מה הוא אמר, והרב ענה לו: סליחה?] [זה כי מרוב שהוא דבר, הוא לא שמע מה שההוא שאל, ולכן אמר סליחה, כדרך בני אדם כשהם לא שומעים את השני] לא, זה עוד לא התפרסם כל כך, אבל אני אפרסם את זה. אני ראיתי, ש... יש בעיה, שלאף אחד במדינה הזאת, לא אכפת מהבעיות של השמנים. אני מאז שהייתי קטן, זאת אומרת אני אף פעם לא הייתי ממש קטן, נולדתי חמש קילו, אבל אני מתכוין יחסית קטן, מאז שהייתי בן, מאז שהייתי בבית ספר, תמיד צחקו עלי כל הילדים: שמן, בולפוס, ועוד כל מיני מילים כאלה, ומסו את כבודי ואת טיפת ביטחון העצמי האחרון שהיה לי. זה הסיבה שהיום אני לא יכול לעמוד לפני קהל לדבר, בגלל החוסר ביטחון עצמי שגרמו לי הילדים. אבל זה עוד מילא, כשגדלתי, הבעיות רק החמירו. היום אני נכנס ומתיישב באוטובוס. בא מישוהו מתיישב לידי ואומר לי: תזוז בבקשה, עכשיו, לאן אני אמור לזוז? יש שמה קיר ליד זה! אז מה אני אשם שהם שמו כאלה מושבים צרים באוטובוס! שישמו מושבים יותר גדולים! חוץ מזה, אני בא פה למשרד הפנים קומה שבע. המעלית מקולקלת. עכשיו מה? איך אני סוחב את כל זה עד למעלה? עכשיו, בכל מדינה מתוקנת, וגם פה במדינת ישראל, יש חוקים, שלאנשים מוגבלים צריך לעזור. למשל, נכים, כל מקום יש חניה לנכים ליד הכניסה למקום, ואסור לאף אחד לחנות שם, ואם מישוהו חונה - מקבל קנס. אם יש מדרגות - חייב להיות רמפה, אם יש, תסלחו לי, שירותים - חייב להיות תא אחד עם דלת יותר גדולה כדי שיוכל להכנס עם הכסא. אז... אז מבינים שצריך לעזור לאנשים בעלי מוגבלויות. רק מה לא מבינים? שגם שמן הוא נכה. אמרתי, אם אף אחד לא אכפת לו מהשמנים, אני אקים מפלגה לשמנים, ואנחנו נעשה חוקים שמי שיצחק על השמנים ישב חצי שנה בכלא. לא עבודות שירות, כלא. מושבים באוטובוס - חייבים להיות לפחות שמונים וחמישה סנטימטר, רוחב, משרדי ממשלה - אף פעם לא מעל קומה אפס, ועוד כל מיני חוקים. מבחינת מפלגה ברור שאנחנו נהיה המפלגה הכי גדולה בכנסת, כי כל הקהל 'הרחב' יצביע בשבילנו. הבעיה היחידה שיש לי, שאני אין לי זמן לשבת בכנסת, כי לי דברים אחרים. אז דברתי עם חברים, שימצאו מישוהו שייציג אותי שמה, ושאני רק אתן לו הוראות מה לעשות. ואמר לי חבר: מצאתי לך מישוהו מצוין, מחר ברמדה בירושלים תשע בבוקר בלובי הוא מחכה

לך. הגעתי בתשע בבוקר לרמדה, רק בן אדם אחד יושב שם. אם הגומתי, הוא שוקל שלושים וחמש קילו. כזה שחיל, קטנצ'יק! צלצלתי לחבר הזה, אמרתי לו: אתה שלחת את הבן אדם הזה? הוא אומר לי: כן. אמרתי לו: הוא לא מתאים. שאל אותי: למה? הוא בן אדם עשר! אמרתי לו: לא עשר, שלושים וחמש! הבן אדם, לא מתאים! הוא מעולם לא חוה את ההשפלה, הוא מעולם לא חוה את המצוקה, איך הוא יוכל לייציג את האינטרסים שלי? מה הוא עונה לי? כן, אבל הוא בעד ארץ ישראל השלמה. טוב, מה זה נוגע? זה לא הנושא, ארץ ישראל השלמה זה מאוד חשוב, אבל מה זה נוגע? מה... מה הקשר בכלל? עד כאן המשל, בתקוה שהבנתם שזה רק משל. והנמשל, אדם אחראי, אדם רציני, צריך לברר לעצמו: מה המטרה המרכזית של כל החיים שלי?

[© אל תשאלו אותי אם הוא באמת הקים מפלגה. מה שבטוח - ככה הוא אמר ©].

אורות פרשת "תצוה":

- 1] יש לה 101 פסוקים.
- 2] מתחילה בפרק כ"ז פסוק כ'.
- 3] מסתיימת בפרק ל' פסוק י'.

חידות על פרשת השבוע:

- א. אחד מבגדיו של הכהן הגדול.
- ב. אחד משמות האבנים שהיו בחושן.
- ג. מה היה למזבח הקטרת שלא היה למזבח העולה?
- ד. ממה היה צריך משה לתת על תנוך און הכהנים?
- ה. מאיזה שמן היה צריך משה להזות על אהרן?
- ו. המילה הראשונה בפרשה.
- ז. מה היה שיעורו של החושן?
- ח. אחד מבגדי הכהן הגדול.
- ט. מה היה למזבח הפנימי מתחת לזר?
- י. אחד משמות האבנים שהיו בחושן.
- יא. אחד מבגדי הכהונה.
- יב. כנגד מה היה מונח החושן?
- יג. אחד מבגדי הכהן הגדול.
- יד. אחד משמות אבני החושן.
- יז. אחד משמות אבני החושן.
- יח. ממה היה עשוי המזבח הפנימי?
- יט. מה היה תלוי על המעיל מלמטה?
- כ. הבגד הכי קטן של הכהן הגדול.
- כא. מה היו מקטירים במזבח הפנימי.
- כב. מה היה תלוי על המעיל מלמטה?
- כג. באיזה שמן הדליקו את המנורה?
- כד. מה פרשת השבוע?

על פי
סדר א' - ב'

כל השונה הלכות:

א. את פרשת "זכור" קוראים בשבת הסמוכה לפורים לפניו. ב. בשבת זכור מוציאים שני ספרי תורה: באחד קוראים את פרשת השבוע כרגיל, ובשני קוראים את פרשת זכור. ג. לדעת הראשונים - קריאת פרשת זכור היא מצות עשה מדאורייתא. ד. לפרשת זכור יש להוציא את הספר תורה המהודר והכשר ביותר. ה. הבעל קורא יקפיד על הדקדוקים והטעמים ובכיוון המילים והאותיות של פרשת זכור. ו. צריך לקרוא את פרשת זכור בפועל, לא מספיק בזכירתו ובמחירתו. ז. קטן שלא הגיע למצוות אינו רשאי לעלות לתורה. ח. גם הבעל קורא וגם השומעים צריכים לכוון לצאת ידי חובת מצות מחיית זכר עמלק. ט. לא יקראו הציבור את פרשת זכור מתוך החומש, אלא ישתקו וישמעו מפי הבעל קורא. י. אחרי קריאת פרשת זכור מפטירים בשמואל א' ט"ו "פקדתי את אשר עשה עמלק", ויש מתחילים מ"ויאמר שמואל אל שאול".
מקורות: משנה ברורה. ילקוט יוסף. שלחן ערוך. יחזו דעת. חזון עובדיה. יביע אומר.

זמני השבת:	פרשת "תצוה":	הזמנים לפי ירושלים עיהקו"ה תוכב"א:
הדלקת נרות: 17:06	נץ החמה: 5:58	צאת הכוכבים: רבנו תם: 18:58
שקיעה: 17:45	עלות השחר: 4:30	18:18
		17:46
		11/23:50

כדי להרשם כפרנס עד לחודשיים קדימה בטל' 02-5870079. העלון טעון גניזה. נא לא לקרוא ב: תפילות / שיעורים / קריאת התורה / כל זמן שאינו ראוי. העלון מוקדש לעילוי נשמת: שלמה חיים בן אסתר ז"ל. עליזה בת מרים ז"ל. לרפואת הרב רפאל גבריאל אליהו בן רחל חיה הכהן גברא שליט"א. להצלחת משפחת למני.